

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Sogefinancement/RW, UV

(Sprawa C-50/22 ⁽¹⁾, Sogefinancement)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Zakres stosowania – Prawo odstąpienia od umowy – Artykuł 14 ust. 7 – Przepisy krajowe ustanawiające okres, w którym wykonanie umowy nie może się rozpocząć – Krajowe przepisy proceduralne regulujące uwzględnienie z urzędu i karanie przez sąd krajowy naruszenia takich przepisów – Artykuł 23 – Skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje]

(2023/C 164/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sogefinancement

Strona pozwana: RW, UV

Sentencja

Artykuł 14 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG

należy interpretować w ten sposób, że:

krajowe przepisy proceduralne regulujące uwzględnienie z urzędu i nakładanie przez sąd krajowy sankcji za naruszenie przez kredytodawcę przepisu krajowego przewidującego okres, w którym wykonanie umowy nie może się rozpocząć, nie są objęte zakresem stosowania tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg – Austria) – JA/Wurth Automotive GmbH

(Sprawa C-177/22 ⁽¹⁾, Wurth Automotive)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach umów zawieranych przez konsumentów – Pojęcie „konsumenta” – Zachowanie osoby powołującej się na status konsumenta mogące wywołać u drugiej strony umowy wrażenie, że działa ona w celach zawodowych lub gospodarczych]

(2023/C 164/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JA

Strona pozwana: Wurth Automotive GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia, czy osobę, która zawarła umowę objętą lit. c) tego przepisu, można uznać za „konsumenta” w rozumieniu wspomnianego przepisu, należy wziąć pod uwagę aktualne lub przeszłe cele, których realizacji służy zawarcie tej umowy, niezależnie od tego, czy owa osoba ma status pracownika najemnego, czy też prowadzi działalność na własny rachunek.

- 2) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu ustalenia, czy osobę, która zawarła umowę objętą lit. c) tego przepisu, można uznać za „konsumenta” w rozumieniu wspomnianego przepisu, można wziąć pod uwagę wrażenie wywołane u drugiej strony umowy przez zachowanie tej osoby, polegające między innymi na braku reakcji osoby powołującej się na status konsumenta na postanowienia umowy oznaczające ją jako przedsiębiorczynię; na okoliczności, że zawarła ona tę umowę przez pośrednika prowadzącego działalność gospodarczą w dziedzinie, której podlega wspomniana umowa, który to pośrednik po podpisaniu owej umowy zwrócił się do drugiej jej strony z pytaniem o możliwość wykazania podatku od wartości dodanej na odnośnej fakturze; czy też na okoliczności, że sprzedała towar będący przedmiotem umowy wkrótce po jej zawarciu i ewentualnie osiągnęła z tego tytułu zysk.

- 3) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012

należy interpretować w ten sposób, że:

jeżeli okaże się niemożliwe ustalenie w wymagany prawem sposób, w ramach całościowej oceny informacji, którymi dysponuje sąd krajowy, pewnych okoliczności towarzyszących zawarciu umowy, w szczególności w odniesieniu do informacji zawartych w tej umowie lub udziału pośrednika przy jej zawieraniu, sąd ten powinien dokonać oceny mocy dowodowej tych informacji zgodnie z przepisami prawa krajowego, w tym w odniesieniu do kwestii, czy wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść osoby, która powołuje się na status „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 213 z 30.5.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – État belge, Promo 54/Promo 54, État belge

(Sprawa C-239/22 (¹), État belge i Promo 54)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 12 ust. 1 i 2 – Dostawa budynku lub części budynku oraz związanego z nim gruntu przed pierwszym zasiedleniem – Brak przepisów prawa krajowego przewidujących szczegółowe zasady stosowania kryterium związanego z pierwszym zasiedleniem – Artykuł 135 ust. 1 lit. j) – Zwolnienia – Dostawa, po przebudowie, budynku, który był przedmiotem pierwszego zasiedlenia przed przebudową – Krajowa doktryna administracyjna zrównująca budynki, które zostały w znacznym stopniu przebudowane, z nowymi budynkami]

(2023/C 164/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État belge, Promo 54

Druga strona postępowania: Promo 54, État belge